

ע"פ 8617/23 - פלוני נ' מדינת ישראל

ע"פ 8617/23 - פלוני נ' מדינת ישראל עליון

ע"פ 8617/23

פלוני

נגד

מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

[09.07.2024]

כבוד השופטת י' וילנר

כבוד השופט ח' כבוב

כבוד השופט י' כשר

ערעור על גזר-דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (השופט ג' צפריר) בת"פ 38591-01-22 מיום 25.10.2023

בשם המערער:

עו"ד עבד אלמגידפאהום

בשם המשיבה:

עו"ד מריה ציבלין

תאריך הישיבה:

י"ח בסיון התשפ"ד

פסק-דין

השופטת י' וילנר:

1. לפנינו ערעור על גזר-דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (השופט ג' צפריר) בת"פ 38591-01-22 מיום 25.10.2023, שבגדרו נגזרו על המערער 40 חודשי מאסר לריצוי בפועל ועונשים נלווים; וכן הופעלו בעניינושני עונשי מאסר מותנים של 14 חודשים סך-הכל, שירוצו במצטבר לעונש המאסר הנ"ל.
רקע

2. מכתב האישום שהוגש נגד המערער עולה כיביום 11.1.2022 נהג המערער ברכבו, כשרישיונו נפסל, בעודו נושא, שלא כדין, אקדח חצי-אוטומטי ומחסנית. במהלך נסיעתו נעצר המערער על-ידי כוח בילוש של המשטרה, ובניסיון למנוע את מעצרו דחף שניים משוטרי הכוח. כתב האישום ייחס למערער עבירות של נשיאה והובלת נשק, אבזר ותחמושת, לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין; נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה); נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961; ונהיגה ללא פוליסת ביטוח, לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970. ביום 7.8.2023 הרשיע בית המשפט המחוזי את המערער בעבירות הנ"ל לאחר ניהול הוכחות. גזר-דינו של בית המשפט המחוזי
3. בית המשפט המחוזי עמד על חומרת העבירות שבהן הורשע המערער ועל הסיכון הטמון בהן לשלום הציבור ובטחונו, וכן על מדיניות הענישה המחמירה הנוהגת במקרים כגון דא. אשר לנסיבות המקרה דנן, נקבע כי יש להתייחס לעבירות שביצע המערער כאל אירוע אחד, שמתחם הענישה נע בין 25 ל-50 חודשי מאסר. אשר לגזירת העונש בתוך המתחם, נקבע כי לנוכחעברו הפלילי של המערער, הכולל 11 הרשעות פליליות ו-8 עבירות תעבורה; העובדה שהמערער לא נטל אחריות למעשיו; ומשך מעצרו ונסיבותיו האישיות - יש למקם את המערער במחצית העליונה של מתחם הענישה. בהתאם, נגזרו על המערער העונשים הבאים: 40 חודשי מאסר לריצוי בפועל (בניכוי ימי מעצרו); מאסר על-תנאי לתקופה של 8 חודשים למשך 3 שנים; פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 48 חודשים; פיצוי לשני השוטרים שתקף, בסך 1,000 ש"ח לכל אחד; קנס בסך 6,000 ש"ח; וכן הפעלת שני מאסרים על תנאי של 14 חודשים סך-הכל, שירוצו במצטבר לעונש המאסר הנ"ל, והפעלת פסילת רישיון על תנאי לתקופה בת 4 חודשים במצטבר.
- תמצית טענות המערער
4. המערער טוען כי בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו יתר על המידה, בפרט בכל הנוגע להפעלת המאסרים על תנאי במצטבר. בין היתר, נטען כי היה על בית המשפט המחוזי להתחשב בכך שהאירוע הנדון הוא בגדר מסכת עובדתית אחת, אשר נמשכה מספר דקות ולא כללה תכנון מקדים; וכי לא היה מקום לזקוף לחובתו את בחירתו לנהל את משפטו עד תום.
- יצוין כי בתום שמיעת טענות המערער, לא ביקשנו את תשובת המשיבה.
- דין והכרעה
5. דין הערעור להידחות, וכך אמליץ לחבריי להורות.

6. כלל ידוע הוא כי ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בגזר הדין שנתנה הערכאה הדיונית, למעט במקרים חריגים של טעות מהותית או סטייה ברורה ממדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות דומות (ראו, מני רבים: ע"פ 2890/11 מסארוה נ' מדינת ישראל, פס' ד' (20.2.2012); ע"פ 1242/97 ליאור נ' מדינת ישראל, פס' 7 (3.2.1998); ע"פ 9097/05 מדינת ישראל נ' ורשילובסקי, פס' 7 (3.7.2006)). לא שוכנעתי כי המקרה שלפנינו נופל בגדר מקרים חריגים אלה.
7. העונש שנגזר על המערער הולם את חומרת מעשיו ואת מדיניות הענישה הנוהגת, ואינו מצדיק כל התערבות. בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתן של עבירות נשק, ועל הצורך הנגזר מכך לנקוט מדיניות ענישה מחמירה בעניינן (ראו, למשל: ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' קדורה, פס' 5 (14.4.2022); ע"פ 2602/23 אבו ואדי נ' מדינת ישראל, פס' 4 (7.11.2023)). מדיניות מחמירה זו מגלמת את האינטרס הציבורי המחייב להרתיע מפני ביצוע עבירות נשק, וזאת בשים לב לסיכון הרב הטמון בהן לביטחון הציבור. לעבירות הנשק בענייננו, מצטרפות העבירות הנוספות בהן הורשע המערער, שחומרתן רבה - כל אחת בפני עצמה, לא כל שכן בהצטרפותן זו לזו. יצוין כי משך הזמן שבו בוצעו העבירות אין בו כדי לגרוע מחומרתן.
8. אשר לטענת המערער לעניין הטלת המאסרים על תנאי במצטבר; סעיף 58 לחוק העונשין קובע כי ברירת המחדל היא שעונש מאסר על תנאי שהופעל ירוצה במצטבר לתקופת המאסר שנגזרה בשל עבירה נוספת; וכי סטייה מכך תיעשה "מטעמים שיירשמו" (ראו גם, למשל: ע"פ 5458/09 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' ט' (22.2.2010); ע"פ 6468/17 אסולין נ' מדינת ישראל, פס' 11 (10.1.2018)). תכליתה של הוראת חוק זו היא הרתעתית, ונועדה להניא עברייני מועד מלחזור ולבצע עבירות (ראו: ע"פ 4517/04 מסארוה נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(6) 119, 135 (2005)). בענייננו, המערער - אשר גיליון הרשעותיו עמוס לעייפה - לא הצביע על טעמים מיוחדים אשר מצדיקים סטייה מברירת המחדל שציווה המחוקק, היא נשיאת תקופת המאסר "בזו אחר זו", כלשונו.
9. לבסוף אציין כי בניגוד לטענת המערער, בית המשפט המחוזי ציין מפורשות שבחירת המערער לנהל את משפטו עד תום לא הובילה להחמרה בעונשו.
10. לנוכח כל האמור לעיל, אציע לחברי לדחות את הערעור.
- ש ו פ ט ת
השופט ח' כבוב:
אני מסכים.
ש ו פ ט
השופט י' כשר:
אני מסכים.
ש ו פ ט
הוחלט כאמור בפסק דינה של השופטת י' וילנר.
ניתן היום, ג' בתמוז התשפ"ד (9.7.2024).